

наредил да се качат въ аероплана. Интересно е, че между децата се намирало и едно пеленаче на 4 месеца, родено въ паракода „Челюскинъ“. Голъма била радостта на всички, когато видѣли спасителния аеропланъ. Летецъ Лапидевски ги поздравилъ за героизма и казалъ, че отъ много мѣста е наредена помошь. Следъ това той спокойно се издигналъ въ въздуха и отлетѣлъ. Два часа следъ това аеропланът се спусналъ на носъ Валенъ. Това било на 6 мартъ. Спасенитъ жени и деца били настанени веднага въ болница. Професоръ Шмидъ по радиото изпратилъ благодарността си на руското правителство за оказаната помошь и съобщилъ, че всички членове на експедицията сѫ добре и иматъ пълна надежда въ близкото си спасение. Той съветва да се чака подобрение на времето и тогава да се правятъ опити за спасение. Храна иматъ още за единъ месецъ. Ала ледената кора не чака: тя се пука и мѣни своето положение. И затова се правятъ всички усилия да се помогне на страдащите и съ други срѣдства, и колкото е възможно по-скоро.

Героичниятъ летецъ Лапидевски нѣколко пѫти следъ това се опитва да слѣзе при лагера на Шмидъ и да спаси на нѣколко пѫти останалите членове на експедицията, но това не му се отаде поради лошото време, буритъ и мъглитъ. Поради сѫщите причини тоя смѣлъ човѣкъ при последното си летение падна съ своя апаратъ, който се разруши, а летецътъ се отърва съ леки рани по лицето.

Такава е накъсъ историята на голъмото нещастие, що сполетѣ руската полярна експедиция при Беринговия притокъ—морскиятъ рѣкавъ, който отдѣля най-северните точки на Азия и Америка.